از اعتراض، درگیری و توهین تا جنگ بیانیه‌ای تراکتور و گل‌گهر

سقوط اخلاق زیر سایه فوتبال

گزارش یک

حامد حسینی
خبرنگار

نخستین بازی هفته ششم لیگ برتر قرار بود نبردی جذاب برای ۳ امتیاز باشد، اما خیلی زود ورق برگشت؛ اعتراض، درگیری، توهین، رفتارهای خارج از عرف، مصاحبه‌های جنجالی و در نهایت بیانیه‌هایی که آتش اختلاف را شعله‌ورتر کردند. تراکتور و گل‌گهر نه فقط امتیازهای یک مسابقه، بلکه بخشی از اعتبار فوتبال را در جدالی پرتنش به میدان بردند؛ جدالی که بازنده بزرگ آن، اخلاق بود. فوتبال قرار است محل رقابت باشد؛ جایی که بازیکنان برای پیروزی بجنگند، مربیان تصمیم بگیرند و هواداران از تماشای یک مسابقه لذت ببرند. اما آنچه در دیدار تراکتور و گل‌گهر رخ داد، فاصله زیادی با این تصویر داشت. مسابقه‌ای که می‌توانست یکی از بازی‌های زیبای هفته ششم باشد، تحت‌تأثیر اعتراض‌ها و درگیری‌های بازیکنان و اعضای کادر فنی دو تیم قرار گرفت و در نهایت به یکی از جنجالی‌ترین اتفاقات هفته تبدیل شد؛ جنجالی که با سوت پایان هم تمام نشد.

۳ امتیاز؛ مجوز بی‌اخلاقی نیست

هیچ‌کس نمی‌تواند اهمیت این مسابقه برای تراکتور و گل‌گهر را انکار کند. در فوتبال حرفه‌ای، هر امتیاز ارزشمند است و طبیعی است که حساسیت بازی بالا باشد. بازیکن تحت فشار قرار می‌گیرد، مربی عصبانی می‌شود و اعتراض به تصمیم داور نیز اتفاق تازه‌ای نیست. اما یک سؤال ساده وجود دارد؛ آیا اهمیت مسابقه می‌تواند مجوز عبور از مرزهای اخلاقی باشد؟

هیچ نتیجه‌ای، هیچ تصمیم داوری و هیچ فشاری در جریان مسابقه نمی‌تواند توجیه مناسبی برای فحاشی، توهین و رفتارهای خارج از عرف باشد. فوتبال اگر قرار است حرفه‌ای باشد، حرفه‌ای بودن فقط به قراردادهای چند میلیاردی، امکانات تمرینی و تاکتیک‌های پیچیده محدود نمی‌شود؛ بخش مهمی از حرفه‌ای‌گری، کنترل رفتار در لحظات بحرانی است.

یک واکنش که جنجال را بزرگ‌تر کرد

در این میان، رفتار خداداد عزیزی بیش از دیگران مورد توجه قرار گرفت. عزیزی که پیش‌تر نیز بارها درگیر حاشیه‌های فوتبالی شده، این بار نیز با رفتاری که به‌شدت مورد انتقاد قرار گرفته، در مرکز جنجال قرار گرفت.

الفاظ ناشایستی که بنا بر گزارش‌های منتشرشده در مقابل رختکن تیم فوتبال گل‌گهر به زبان آورده شد، موضوعی نیست که بتوان به سادگی از کنار آن عبور کرد. چنین ادبیاتی، علاوه بر تبعات اخلاقی، می‌تواند تبعات حقوقی و انضباطی نیز داشته باشد. حتی اگر ادعاهای مطرح‌شده درباره توهین یا فحاشی بازیکن تیم مقابل درست باشد، پاسخ به رفتار نادرست، رفتار نادرست دیگری نیست. اگر عالیشاه مرتکب تخلفی شده باشد، مسیر برخورد با آن مشخص است؛ کمیته‌های انضباطی و ارکان قضایی فوتبال برای همین موقعیت‌ها وجود دارند. قرار نیست افراد شناخته‌شده فوتبال، خودشان نقش قاضی و مجری حکم را بازی کنند.

وقتی بزرگ‌ترها الگوی خوبی نیستند

سال‌هاست درباره فرهنگ هواداری و رفتار تماشاگران در ورزشگاه‌ها صحبت می‌شود. از فحاشی روی سکوها تا درگیری و توهین، بارها این پرسش مطرح شده که چرا ورزشگاه‌ها گاهی به محیطی پرتنش تبدیل می‌شوند.

> بازیکنی که میلیون‌ها نفر او را می‌بینند، مربی‌ای که حرفش در رسانه‌ها بازتاب پیدا می‌کند و مدیری که نماینده رسمی یک باشگاه است، نمی‌تواند مانند یک فرد عادی در یک مشاجره خیابانی رفتار کند. هر کلمه آنها مخاطب دارد و هر رفتارشان می‌تواند الگو شود

اما شاید باید سؤال را یک مرحله عقب‌تر برد. وقتی مدیر، مربی و بازیکن در زمین و کنار زمین کنترل خود را از دست می‌دهند، چگونه می‌توان از هوادار انتظار داشت آرام باشد؟

فوتبال بخشی از جامعه است و طبیعتاً مشکلات فرهنگی جامعه را نیز با خود به ورزشگاه می‌آورد. اما چهره‌های اصلی فوتبال نیز بخشی از همین جامعه‌اند و اتفاقاً مسئولیت بیشتری دارند.

بازیکنی که میلیون‌ها نفر او را می‌بینند، مربی‌ای که حرفش در رسانه‌ها بازتاب پیدا می‌کند و مدیری که نماینده رسمی یک باشگاه است، نمی‌تواند مانند یک فرد عادی در یک مشاجره خیابانی رفتار کند. هر کلمه آنها مخاطب دارد و هر رفتارشان می‌تواند الگو شود.

جنگ بیانیه‌ها؛ ادامه مسابقه بیرون از زمین

اگر تصور می‌شد با پایان بازی، جنجال‌ها تمام می‌شود، انتشار بیانیه‌های دو باشگاه خلاف آن را ثابت کرد. هر دو باشگاه خود را محق دانستند، علیه طرف مقابل موضع گرفتند و موضوع را به ارکان قضایی فوتبال کشاندند. پیگیری قانونی تخلفات، حق طبیعی هر باشگاه است؛ اما مشکل از جایی آغاز می‌شود که بیانیه رسمی از ابزار دفاع حقوقی به وسیله‌ای برای کنایه‌زدن، تحریک طرف مقابل و ادامه دادن جنگ لفظی تبدیل شود.

فوتبال ایران همین حالا هم با انواع مشکلات دست‌وپنجه نرم می‌کند. آیا واقعاً باید بخشی از انرژی باشگاه‌ها صرف جنگ رسانه‌ای و پاسخ دادن به یکدیگر شود؟

هوادار، قربانی اصلی این دعواست

در میان این همه اعتراض و بیانیه، یک نفر تقریباً فراموش شده است؛ هوادار.

هواداری که برای تماشای فوتبال به ورزشگاه می‌رود یا ساعت‌ها پای تلویزیون می‌نشیند، قرار نیست شاهد مسابقه‌ای باشد که حاشیه‌هایش از خود فوتبال جذاب‌تر و پررنگ‌تر شود. هوادار حق دارد تیمش بجنگد، اعتراض کند و حتی شکست بخورد؛ اما حق ندارد از سوی چهره‌های محبوبش شاهد عادی شدن توهین و پرخاشگری باشد. وقتی فوتبال به جای ساختن هیجان سالم، خشم تولید می‌کند، دیگر نباید از افزایش تنش در سکوها تعجب کرد.

اگر امروز عادی شود، فردا دیر است

مشکل اصلی اینجاست که چنین اتفاقاتی به مرور عادی می‌شوند. امروز یک توهین را با «فشار بازی» توجیه می‌کنیم. فردا یک درگیری را با «حساسیت مسابقه» می‌پذیریم. پس‌فردا بیانیه‌ای تند منتشر می‌شود و همه می‌گویند «این هم بخشی از کری‌خوانی فوتبال است.» اما این مسیر پایان خوبی ندارد. فوتبال زمانی جذاب است که رقابت در زمین باقی بماند. وقتی اختلافات از زمین به رختکن، از رختکن به نشست خبری و از نشست خبری به شبکه‌های اجتماعی کشیده می‌شود، دیگر با یک مسابقه فوتبال مواجه نیستیم؛ با چرخه‌ای از خشم و واکنش روبه‌رو هستیم که هر بار می‌تواند از مرحله قبل خطرناک‌تر شود.

عکس: مهر

بازیکن ۴ گله‌ای که در جام جهانی بازی نکرد

حسین‌زاده، آماده برای تراکتور و تیم ملی

نگاه فنی

با برگزاری ۵ هفته از بازی‌های لیگ برتر و شروع هفته ششم این رقابت‌ها، این روزها درباره عملکرد برخی بازیکنان به ویژه ستاره‌هایی که کمتر دیده شده‌اند، بهتر می‌توان قضاوت کرد. یکی از بازیکنان آماده که فصل گذشته نیز یکی از عوامل بسیار مؤثر موفقیت تراکتور بوده، امیرحسین حسین‌زاده است که در شش بازی گذشته چهارگل به ثمر رساند که در دو بازی تراکتور با گل‌های این مهاجم توانست سه امتیاز بازی را کسب کند. حسین‌زاده در دیدار سخت تیمش مقابل یکی از مدعیان یعنی سپاهان توانست در دقایق ۸۳ و ۹۳ روی خلاقیت خودش دروازه این تیم را باز کند و تراکتور را به سه امتیاز برساند. این بازیکن در دیدار تراکتور مقابل گل‌گهر سیرجان در هفته ششم رقابت‌ها هم روی فرار خوبش توانست دروازه حریف را باز کند و تراکتور با همین تک گل حسین‌زاده به سه امتیاز رسید. کار خوب این مهاجم تراکتور به همین جا ختم نمی‌شود. او در رویارویی تیمش مقابل چادرملو در بیرون از خانه و در حالی که تیمش تا دقیقه ۴۸ بازی نتوانسته بود دروازه حریف را باز کند، توانست اولین گل را برای تراکتور به ثمر برساند که در ادامه بازی نتیجه دو بر صفر به نفع تراکتور خاتمه یافت. حالا در پایان هفته ششم، حسین‌زاده، چهارگل به ثمر رسانده که هر ۴ گل او برای تراکتور امتیاز در پی داشته است و به طور حتم بازهم یکی از عوامل اصلی موفقیت تراکتور تا اینجای کار بوده است. اما همین بازیکن با این سطح از آمادگی متأسفانه در بازی‌های جام جهانی فرصتی برای خودنمایی نداشت و تیم ملی از این شرایط خوب حسین‌زاده محروم ماند. به هر حال بازی‌های جام جهانی تمام شد و این روزها باید حسرت به زمین رفتن این مهاجم فرصت‌طلب را بخوریم، اما رقابت‌های پیش روی تیم ملی، فرصت بسیار خوبی خواهد بود تا کادر فنی از حسین‌زاده در جهت غلبه بر حریفان در سطح ملی استفاده کند. حسین‌زاده به خوبی از وضعیت آینده فوتبال کشورمان آگاه است و با زبان گل زدن به دنبال نشان دادن آمادگی و انگیزه‌اش برای بازی در تیم ملی است.

چشم‌ها به پرچم کمک‌داور بود، اما بازی ادامه داشت

چند ثانیه غفلت، یک گل جنجالی

دیدار تراکتور و گل‌گهر سیرجان در هفته ششم رقابت‌ها با حواشی و اتفاقات مختلفی همراه بود که یکی از مهم‌ترین آنها، صحنه منجر به گل تراکتور بود. در این صحنه، تصور تعدادی از بازیکنان دو تیم این بود که توپ از زمین خارج شده و بازی باید با ضربه کرنر به سود گل‌گهر از سر گرفته شود. همین تصور باعث شد برای لحظاتی بخشی از بازیکنان تمرکز خود را از جریان مسابقه از دست بدهند.

در سوی مقابل، علیرضا بیرانوند و حسین حسین‌زاده از این فرصت استفاده و بدون توقف، بازی را دنبال کردند. ارسال سریع بیرانوند و واکنش حسین‌زاده در ادامه، باعث شد تراکتور از شرایط ایجادشده استفاده کند و به گل برسد.

اعتراض بازیکنان گل‌گهر نیز بیشتر متوجه این موضوع بود که چرا با وجود تصمیم کمک‌داور، بازی ادامه پیدا کرده است. با این حال، در زمین مسابقه، تصمیم نهایی بر عهده داور وسط است و بازیکنان باید تا زمان توقف رسمی بازی و اعلام تصمیم نهایی، مسابقه را دنبال کنند. بنابراین صرف مشاهده پرچم یا تصمیم کمک‌داور نمی‌تواند به معنای توقف قطعی بازی برای بازیکنان باشد. نکته قابل توجه در این صحنه آن است که این برداشت اشتباه تنها از سوی بازیکنان گل‌گهر صورت نگرفت و تعدادی از بازیکنان تراکتور نیز برای لحظاتی تصور مشابهی داشتند. تفاوت اصلی در این بود که چند بازیکن تراکتور، از جمله بیرانوند و حسین‌زاده، همچنان جریان بازی را دنبال کردند و از موقعیتی که ایجاد شده بود بهره بردند. این صحنه را می‌توان ترکیبی از برداشت متفاوت بازیکنان از وضعیت توپ، ادامه بازی از سوی داور و هوشیاری بازیکنان تراکتور دانست؛ اتفاقی که بار دیگر اهمیت دنبال کردن تصمیم نهایی داور تا لحظه توقف بازی را نشان داد.

اعتراض مدیرعامل تراکتور به عملکرد داوری و اداره لیگ

وقتی مدیر فوتبال علیه مدیریت فوتبال اعتراض می‌کند

حجت کریمی، مدیرعامل تراکتور، پس از دیدار برابر گل‌گهر در اعتراض به عملکرد داور، از وجود «ستادی» سخن گفته که به زعم او در هر بازی، تصمیم‌های داوری علیه تراکتور اتخاذ می‌شود و از مهدی تاج خواسته است این روند را متوقف کند. اعتراض به داوری، البته حق هر باشگاه و مدیری است؛ اما سخنان آقای کریمی یک پرسش مهم‌تر را به میان می‌آورد: ایشان دقیقاً از کدام جایگاه به نحوه اداره فوتبال و داوری‌های لیگ برتر اعتراض می‌کند؟

آقای کریمی، شما صرفاً مدیرعامل یک باشگاه نیستید؛ شما عضو هیأت‌رئیسه فدراسیون فوتبال هستید و اتفاقاً در جایگاهی قرار دارید که باید نسبت به عملکرد مجموعه تحت مدیریت فدراسیون، پاسخگو و ناظر باشید. بنابراین وقتی از وجود ستاد علیه یک تیم، ضعف داوری و مشکلات ساختاری در برگزاری مسابقات سخن می‌گویید، این پرسش به‌صورت طبیعی مطرح می‌شود که پس نقش شما در این ساختار چیست؟

اگر واقعاً روند داوری‌های لیگ برتر دچار اشکال است، اگر تصمیم‌هایی علیه یک باشگاه به‌صورت سیستماتیک گرفته می‌شود و اگر نحوه اداره مسابقات با ایرادات جدی مواجه است، این مشکلات یک‌شبه به وجود نیامده‌اند. شما در بخشی از همین ساختار مدیریتی حضور دارید و نمی‌توان همه مسئولیت‌ها را متوجه دیگران کرد و خود را صرفاً در جایگاه معترض نشاند.

از سوی دیگر، اگر چنین ادعاهایی فاقد پشتوانه است، طرح آن از سوی یکی از اعضای هیأت‌رئیسه فدراسیون فوتبال نه‌تنها کمکی به آرامش فوتبال نمی‌کند، بلکه اعتبار ساختار مدیریتی و داوری کشور را نیز زیر سؤال می‌برد. آقای کریمی، اعتراض شما پیش از آنکه متوجه داور باشد، باید متوجه عملکرد خودتان در جایگاه مدیریتی‌تان باشد. نمی‌شود هم بخشی از تصمیم‌گیری بود و هم هر زمان نتیجه مطلوب حاصل نشد، تمام مشکلات را به «ساختار» نسبت داد. اگر واقعاً اشکالی وجود دارد، انتظار افکار عمومی این است که به‌جای گلایه پس از مسابقه، در همان جایگاه مدیریتی برای اصلاح آن اقدام کنید.

شهید سلیمانی — 18:45 — مس شهربابک – ملوان

مسی‌ها به دنبال اولین برد

مس شهربابک شروع خوبی در اولین دوره حضورش در لیگ برتر نداشت، اما از چهارهفته بعدی توانست چهار امتیاز کسب کند و در رویارویی با حریفان باج نداد. آنها حالا با شرایطی که دارند، به دنبال برد در این هفته هستند، به‌خصوص که آنها در خانه خودشان به میدان خواهند رفت. حریف این هفته مسی‌ها شرایط بدی دارد. ملوان روزهای سختی را سپری کرده و این روزها در رویارویی با حریفان بازنده از زمین خارج می‌شود. ملوان سه باخت متوالی داشته اما هنوز هم امتیاز مس شهربابک است و امیدوار است در این هفته از رقابت‌ها، طناب باخت را پاره کرده و به امتیاز دست پیدا کند. مازیار زارع در وضعیت بغرنجی قرار گرفته و به طور حتم به برد در این دیدار فکر می‌کند. شاید پایان این بازی برای انزلی‌چی‌ها بیشتر از یک باخت، تبعات داشته باشد.

شهید وطنی — 19:00 — نساجی – خیبر

برنده‌ها به هم رسیدند

نساجی مازندران انگار روزهای سخت را پشت سر گذاشته. آنها چهار بازی نخست را با بدترین وضعیت سپری کردند و فقط یک امتیاز حاصل کار آنها بود، اما در مهمترین بازی‌شان در این پنج هفته، در هفته پنجم در دربی شمال به مصاف ملوان رفتند و توانستند برنده از این بازی خارج شوند تا با شرایط خوبی پا به مصاف هفته ششم بگذارند. البته مازنی‌ها در این هفته، کار سختی دارند و باید به مصاف خیبر خرم‌آباد بروند، تیمی که در هفته گذشته برنده بود و البته ۶ امتیاز هم دارد. خیبر خرم‌آباد در پنج هفته گذشته ۸ گل وارد دروازه حریفان کرده و خط حمله زهرداری دارد که کار نساجی را سخت خواهد کرد، هر چند دروازه آنها هم خیلی راحت باز شده و در طول این بازی‌ها، ۷ گل خورده‌اند. این بازی، مصاف برنده‌های هفته گذشته است و به نظر می‌رسد بازی تماشاگرپسندی را شاهد باشیم.

فولاد آره‌نا — 20:00 — فولاد – فجرسپاسی

شیرازی‌ها به دنبال ثبت رکورد نباختن

فولاد خوزستان تا قبل از بازی هفته پنجم، توانسته بود بدون باخت به کارش ادامه دهد اما در هفته پنجم در رویارویی با خیبر خرم‌آباد، با دو گل شکست خورد تا نشان دهد مطهری دست پری روی نیمکت تیمش ندارد و شرایط فولاد اصلاً خوب نیست. ۵ امتیاز از ۵ بازی برای خوزستانی‌ها اصلاً رضایت‌بخش نیست و بهتر از هر کسی مطهری می‌داند که این وضعیت نمی‌تواند پایدار بماند. آنها با این شرایط در این هفته روبه‌روی تیمی خواهند ایستاد که در ۵ بازی گذشته باختی نداشته و ۷ امتیازی است. فجرسپاسی با چهار تساوی و یک برد پا به میدان مصاف با فولاد می‌گذارد و قطعاً باز هم به دنبال نباختن است. این تیم در صورت کسب امتیاز در هفته ششم، می‌تواند رکورد جدیدی برای خودش ثبت کند و البته به طور حتم شرایط بهتری را هم کسب خواهد کرد.

یادداشت

رضا حمیدی
خبرنگار

گل‌گهر باید دوباره مثل رحمتی شود

گل گهر در هفته‌های ابتدایی فصل چهره‌ای کاملاً متفاوت داشت. پیروزی یک بر صفر مقابل نساجی، تساوی بدون گل برابر پیکان و برد سه بر صفر مقابل چادرملو، تیم سیرجانی را در قامت یک مدعی جدی نشان داد.

چهار گل زده و سه کلین‌شیت در سه هفته نخست مهم‌تر از تعداد امتیازات، تصویری از تیمی ارائه می‌کرد که ساختار دفاعی منظم و کنترل مناسبی بر جریان مسابقات داشت. گل‌گهر در آن مقطع به تیمی شبیه بود که می‌توانست با کمترین اشتباه بیشترین امتیاز را از مسابقات خود استخراج کند.

اما از هفته چهارم به بعد این تصویر به شکل محسوسی تغییر کرد و گل‌گهر در سه مسابقه متوالی مقابل سپاهان، آلومینیوم و تراکتور شکست خورد و مهم‌تر از نتیجه، کیفیت دفاعی تیم در این دیدارها بود که نگرانی ایجاد کرد.

تیمی که در سه هفته نخست تنها یک گل دریافت کرده بود ناگهان در هر مسابقه دروازه‌اش باز شد و نتوانست همان انسجام بازی‌های نخست را حفظ کند. این افت شدید عملیات دفاعی نشان می‌دهد مسأله گل‌گهر فقط به نتیجه‌گیری مربوط نیست و باید ریشه آن را در ساختار دفاع تیمی و کیفیت انتقال از دفاع به حمله و میزان تمرکز بازیکنان در زمان حملات حریف جست‌وجو کرد.

وضعیت به وجودآمده در گل‌گهر عمیقاً با خصوصیات فنی مهدی رحمتی در دوران بازیگری سنخیت ندارد و در حقیقت می‌توان گفت که گل‌گهر در سه بازی اخیر هیچ شباهتی به خصوصیات سرمربی‌اش در دوران بازی ندارد.

رحمتی در دوران حضورش در دروازه استقلال و تیم ملی به عنوان دروازه‌بانی شناخته می‌شد که حضورش در قفس توری برای مهاجمان حریف یک چالش جدی بود. او دروازه‌بانی سختگیر، با تمرکز بالا و واکنش‌های سریع بود و بسیاری از مسابقات را با مدیریت لحظات حساس برای تیمش حفظ می‌کرد. درواقع گل‌گهر برای عبور از شرایط فعلی، بیش از هر چیز به بازگشت همین روحیه نیاز دارد. رحمتی اکنون باید این ویژگی را از جایگاه دروازه‌بان سابق تیم ملی و استقلال به ساختار تیمی منتقل کند تا گل‌گهر دوباره از جا برخیزد. گل‌گهر برای بازگشت به مسیر موفقیت باید تیمی باشد که گل خوردن برایش اتفاقی سخت و غیرعادی باشد.

برای رسیدن به این مهم لازم است که خط دفاع فاصله مناسبی با هافبک‌ها داشته باشد و پوشش‌های دفاعی در زمان حمله حریف دقیق‌تر شود و بازیکنان در نبردهای یک در مقابل یک، تمرکز و جسارت بیشتری نشان دهند.

در بخش هجومی نیز این تیم باید از موقعیت‌های محدود خود نهایت استفاده را ببرد و به سادگی موقعیت‌ها را از کف ندهد.

بدون شک گل‌گهر ظرفیت بازگشت دارد و سه شکست متوالی نمی‌تواند تمام عملکرد مطلوب هفته‌های ابتدایی این تیم را زیر سؤال ببرد. اما ادامه این روند بدون شک می‌تواند فاصله آنها را با تیم‌های مدعی بیشتر کند؛ به ویژه اینکه گل‌گهر نماینده ایران در لیگ قهرمانان سطح دوم آسیا است و با چنین نوسانی نمی‌تواند در یک رقابت بین‌المللی به هدف بزرگی برسد.

رحمتی باید اصلاحات را از همین نقطه حساس شروع کند. گل‌گهر برای بازگشت به جمع مدعیان، نیازمند ساختن تیمی سختگیر در دفاع، باهوش در میانه میدان و تیزهوش در حمله است.

راز بازگشت این تیم شاید در یک جمله خلاصه شود: گل‌گهر باید دوباره شبیه رحمتی دوران بازیگری شود؛ سرسخت، با تمرکز و آماده برای محدود کردن فرصت‌های گلزنی رقبا.

لیگ برتر

هفته ششم

دوشنبه ۱۶ شهریور

مس شهربابک - ملوان	۱۸:۴۵
پرسپولیس- ذوب‌آهن	۱۹
نساجی مازندران- خیبر	۱۹
فولاد- فجرسپاسی	۲۰
صنعت نفت - فولاد	۲۰:۳۰

هفته هفتم

پنجشنبه ۱۹ شهریور

استقلال خوزستان - تراکتور	۱۹:۰۰
شمس آذر قزوین - گل گهر	۱۹:۰۰
استقلال - پیکان	۱۹:۰۰

شنبه ۲۱ شهریور

ذوب آهن - سپاهان	۱۹:۰۰
صنعت نفت - چادرملو	۲۰:۰۰

یکشنبه ۲۲ شهریور

ملوان - فولاد	۱۹:۰۰
مس شهر بابک - نساجی	۱۹:۰۰
خیبر- پرسپولیس	۱۹:۰۰
فجر سپاسی -آلومینیوم	۱۹:۳۰